

"مینی بچی - ما یا راوٹ کی سنگ ۾ آکر تم پتک گئی،
پؤتر پؤدی اپؤتر بن گئی، آب ٿر پؤتر بنو"

پرشن :- هر ایک بچی کو اپنی اوپر ڪوئنسا وندر لگتا ہئے؟ باپ کو بچوں پر ڪوئنسا وندر لگتا ہئے؟

اُتر :- بچوں کو وندر لگتا ڪھم کیا ٿی، ڪسکی بچی ٿی، ائسی باپ کا ھمین ورثا ملتا، اُس باپ کو ھین پوں گئی، راوٹ آیا اتنی فاڳی آگئی جو رچتا اور رچنا سپ پوں گیا، باپ کو بچوں پر وندر لگتا، جن بچوں کو مئن نین اتنا اونچ بنایا، راجیہ پاڳیہ دیئا، وہی بچی میری گلاني کرنی لگی، راوٹ کی سنگ ۾ آکر سپ کچ گنواءِ دیئا.

اوم شانتی . کیا سوچ رہی ہو؟ نمبروار پرشارت انوسار هر ایک کی جیوآتما آب اپنی اوپر وندر کاءِ رہی ہئے ڪھم کیا ٿی، ڪسکی بچی ٿی اور بروبر باپ سین ورثا ملتا، ٿر ڪئسی ھم پوں گئی، ھم ستوبرداں دنیا ۾ ساری وشو کی مالک ٿی، بہت سکی ٿی، ٿر ھم سیزِ ھی اُتری، راوٹ آیا گویا اتنی فاڳی آگئی جو رچتا اور رچنا کو ھم پوں گئی، فاڳی ۾ منش راستا آد پوں جاتی ہئے نان، تو ھم پی پوں گئی ڪھمارا گھر ڪھان ہئے، ڪھان کی رہنی والی ٿی، آب بابا دیک رہی ہئے ھماری بچی، جنهین ھم آج سین پانچ ھزار ورش پھلی راجیہ پاڳیہ دیکر گئی، بڙی آندھ موج ۾ ٿی، یہ ٿر کیا ہو گئی، ڪئسی راوٹ کی راجیہ ۾ آگئی، پرائی راجیہ ۾ تو ضرور دک ہیں ملینگا، ڪتنی تم پتکی، آندھردا ۾ باپ کو ڊوندی رہی پرنتو ملي ڪھان؟ جسکو پتھر ڦکر ۾ دال دیئا تو ملینگا ٿر ڪئسی، آدا ڪلپ تم پتک پتک کر جئسی ڦان ہو گئی، اپنی ھین آگیان کی ڪارٹ راوٹ راجیہ ۾ تم نین ڪتنا دک اٹایا ہئے، پارت پیچتی مارگ ۾ غریب بننا ہئے، باپ بچوں کی طرف دیکتی ہئے تو خیال ہوتا ہئے پیچتی مارگ ۾ ڪتنا پتکی ہئے، آدا ڪلپ پیچتی کی ہئے، کس لیئی؟ پیچوان سین ملنی لیئی، پیچتی کی باد ھین پیچوان ڦل دیتی ہئے، کیا دیتی ہئے؟ وہ تو ڪوئی جانتی نہیں، بالکل بُددوں بن گئی ہئے، یہ سپ باتیں بُددی ۾ آنی چاھیئی ھم ڪیا ٿی ٿر ڪئسی راجیہ پاڳیہ کرتی ٿی ٿر ڪئسی سیزِ ھی نیچی اُترتی راوٹ کی زنجیرون ۾ ٻندتی گئی، آپرم آپار دک دیکی، پھلی پھلی تم آپرم آپار سک ۾ ٿی، تو دل ۾ آنا چاھیئی، اپنی راجیہ ۾ ڪتنا سک ٿا ٿر پرائی راجیہ ۾ ڪتنا دک اٹایا، جئسی وو لوگ سمجھتی ہئے انگریزون کی راجیہ ۾ ھم نین دک اٹایا ہئے، آب تم بئنی ہو، آندھ ۾ یہ خیال آنا چاھیئی ھم ڪوئن ٿی، ڪسکی بچی ٿی؟ باپ نین ھمکو ساری وشو کا راجیہ دیئا ٿر ڪئسی ھم راوٹ راجیہ ۾ جڪڙ گئی، ڪتنی دک دیکی، ڪتنی گندی ڪرم کیئی، سرستی دن پرت دن گرتی ھین گئی ہئے، منشوں کی سنسکار دن پرت دن ڪرمند ہوتی گئی ہئے، تو بچوں کو سمرتی ۾ آنا چاھیئی، باپ دیکتی ہئے یہ پؤتر پؤدی ٿی، جسکو راجیہ پاڳیہ دیئا وہ ٿر میری آکیوپیشن کو ھین پوں گئی، آب ٿر تم تموپرداں سین ستوبرداں بننا چاھتی ہو تو مجھه باپ کو یاد ڪرو تو سپ پاپ ڪت جائی، پرنتو یاد پی نھین ڪر سکتی، گھری گھری ڪھتی ہئے بابا ھم پوں جاتی ہئے، آڙی، تم یاد نھین ڪرینگی تو پاپ ڪئسی ڪتینگی؟ ایک تو تم وکارون ۾ گر پتت بنی اور

دوسرا ٿر باب ڪو گالی دینی لگي. مايا ڪي سنگ ۾ تمر اتنا گر پري جو جس نين تمکو آسمان ۾ چڙهايا اُنکو ڦکر پٽر ۾ لي گئي. مايا ڪي سنگ ۾ تمر نين آئسا ڪام ڪيئا هئ! بُڌي ۾ آنا چاهيئي نان. ايڪدم پتربُڌي تو نهين بننا چاهيئي. باب روز روز ڪھتي هئ مئن فرست ڪلاس پائنت تمکو سُناتا هون.

جيئسي بامبي ۾ سنگن هونا تو اُس ۾ بتلائے سڪتي هئ ڪ باب ڪھتي هئ هي ڀارتواسيون، تمکو هم نين راجيه ڀاڳيءِ ديتا. تمر ديوتاين هيون ۾ ٿي ٿر تمر راوڻ راجيه ۾ ڪئسي آئي، يهه ڀي دراما ۾ پارت هئ. تمر رختا اُور رچنا ڪي آد مڌيئه اُنت ڪو سمجھو تب اونچ پد پاءِ سکو. اُور ميري ڪو ياد ڪرو تو تمhari وڪرم وناش هو. يهان پل سڀ ٻئني هئ ٿر ڀي ڪسڪي بُڌي ڪھان، ڪسڪي بُڌي ڪھان هئ، بُڌي ۾ ڀي آنا چاهيئي هم ڪھان ٿي. اب هم پرائي راوڻ راجيه ۾ آڪر پري هئ تو ڪتنى دکي هوئي هئ. هم شواليه ۾ تو بھت سکي ٿي. اب باب آئي هئ وئشاليه سين نڪالني. تو ڀي نڪلتى هين نهين. باب ڪھنئي هئ تمر شواليه چلينگي ٿر وھان يهه وک نهين مليئنگا. يهان ڪا گند ڪان پان نهين مليئنگا. يهه لکشمي نارائڻ تو وشو ڪي مالڪ ٿي نان. ٿر يهه ڪھان گئي؟ ٿر سين آپنا راجيه ڀاڳيءِ لي رهي هئ. ڪتنا سهنج هئ. يهه تو باب سمجھاتي هئ، سڀ سروبيل نهين هونگي. نمبروار راڄڏاني إستاپن ڪرنى هئ، جيئسي پانچ هزار ورش پهلي ڪي ٿي. ستوبرڏان بننا هئ، باب ڪھنئي هئ يهه هئ تمپورڏان پُراڻي دنيا. آئكiorit پُراڻي جب هونگي تب تو باب آئينگي نان. باب ٻڳ تو ڪوئي سمجھاءِ نه سکي. ڀڳوان اس رت دواران همکو پڙھاءِ رهي هئ، يهه ياد رهي تو ڀي بُڌي ۾ گيان هو. ٿر اُرون ڪو بتاءِ آپسمان ڀي بنائي. باب سمجھاتي هئ پهلي تو تمhari ڪرمنل ڪئريڪترس ٿي، جو مشڪل سُدرتي هئ. آنکون ڪي ڪرمنلتى نڪلتى نهين هئ. ايڪ تو ڪام ڪي ڪرمنلتى وھ مشڪل چوٽي هئ ٿر سات ۾ پانچ وڪار هئ. ڪروڏ ڪي ڪرمنلتى ڀي ڪتنى هئ. ٻئني ٻئني ڀوت آ جاتا هئ. يهه ڀي ڪرمنلتى هوئي. سولاڳيزد تو هوئي نهين. نتيجا ڪيا هونگا. سوڳطا پاپ چڙه جائينگا. گھري گھري ڪروڏ ڪرتى رهينگي. باب سمجھاتي هئ تمر آيي راوڻ راجيه ۾ تو نهين هو نان. تمر تو ايشور ڪي پاس ٻئني هو. تو ان وڪارون سين چوٽي ڪي پرتئيا ڪرنى هئ. باب ڪھنئي هئ اب مجھي ياد ڪرو. ڪروڏ مت ڪرو. پانچ وڪار تمکو آذا ڪلپ گراتي آئي هئ. سڀ سين اونچ ڀي تمر ٿي. سڀ سين جاستي گري ڀي تمر هو. ان پانچ ڀوتون نين تمکو گرايا هئ. اب شواليه ۾ جاني ڪي ليئي ان وڪارون ڪو نڪالنا هئ. اس وئشاليه سين دل هتاتي رهو. باب ڪو ياد ڪرو تو اُنت متى سو گتي هو جائينگي تمر گھر ۾ پهونچ جائينگي. اُور ڪوئي يهه راستا بتاءِ نهين سڪتي. ڀڳوانو واچي، مئن نين تو ڪي ڀي ڪها نهين هئ ڪ مئن سروٽاپي هون. مئن نين توراچ ڀوگ سکايا اُور ڪها تمکو وشو ڪا مالڪ بناتا هون ٿر وھان تو اس ناليج ڪي درڪار هين نهين رهتي. منش سين ديوتا بن جاتي هئ، تمر ورثا پاءِ ليتي هو. اسڀ هٿ ڀوگ آد ڪي بات نهين. آپني ڪو آتما سمجھو، آپني ڪو شرير ڪيون سمجھتي هو. شرير سمجھنئي سين ٿر گيان اُناءِ نهين سڪتي. يهه ڀي ڀاوي. تمر سمجھتي هو هم راوڻ راجيه ۾ ٿي، اب رام راجيه ۾ جاني ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هئ. آپي هم پرشوت مر سنگم ڀڳ واسي هئ.

پيل گرهست ۾ رهو. اتنى سڀ يهان ڪھان رهينگي. برهمڻ بن ڪرسڀ يهان برهمما ڪي پاس

پي نهين ره سكتي هئ. رهنا يي آپني گھر ۾ هئ اور بُڌي سين سمجھنا هئ هم شودر نهين، هم برهمڻ هئ. شودرون سين آهستي آهستي الگ هو جانا هئ. ڪوشش ڪرتi هئ هم الگ رهين. سات ۾ رهني سين ڪڻ نه ڪڻ ڪت چلتi رهينگي. ڪيونک اُنهون ڪي هئ مئجارتي. تم برهمڻ هو مئnarتي. تم برهمڻون ڪي چوٽي ڪتنi چوٽي هئ تو گرهست ۾ رهتي شرير نرواه ليئي ڏنڌا يي ڪرنا هئ. صرف باپ ڪو ياد ڪرو. هم ڪيا ٿي، اب هم پراٽي راجيه ۾ بئني هئ. ڪتنا هم دكى ٿي. اب بابا همڪو ڦر لي جاتي هئ تو گرهست ونهوار ۾ رهتي وهه اوستا جمانi هئ. شروع ۾ ڪتنi بڙي بڙي پريوار آئي، ڦر ان سين ڪوئي رهي، باقى چلي گئي. تمهاري بُڌي ۾ هئ هم آپني راجيه ۾ ٿي ڦر آيبي ڪھان آڪر پري هئ. ڦر آپني راجيه ۾ جاتي هئ. تم لكتi هو، ڪهتي هو بابا فلاڻا بهت آچار ڀيولر ٿا ڦر آتى نهين. نهين آتى هئ تو گويا وڪار ۾ گري. ڦر گيان ڪي ڏارڻا هو نه سکي. اُنتي ڪي بدلي گرتi پائي پئسي ڪا پد پاء لينگي. ڪھان راجا، ڪھان نيج پد! پل سک تو وھان هئ هين پرنتو پرشارت ڪيئا جاتا هئ اونج پد پاني ڪا. بڙا مرتبا ڪؤن پاء سكتi هئ؟ يه تو سڀي سمجھ سكتi هئ، آپي سڀ پرشارت ڪر رهي هئ. ڪنگ مهيندر (پوپال ڪي) ڀي پرشارت ڪر رها هئ. وھ ڪنگ تو پائي پئسي ڪي هئ، يه تو سوريونسي راچدانى ۾ جاني والا هئ. پرشارت ائسا هئ جو وجئه مالها ۾ جا سكتi هئ. باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ آپني دل ۾ جاچ ڪرتi رهنا هئ هماري آنکين ڪھان ڪرمنل تو نهين هوتي هئ؟ اگر سولائيزد هو جاء تو باقى ڪيا چاهيئي. پل وڪار ۾ نهين جائينگي پرنتو ڪڻ نه ڪڻ آنکين دوكا ديتi رهتي هئ. نمبرون هئ ڪام، ڪرمنل آء بڙي خراب هئ اس ليئي نام هين هئ ڪرمنل آئيزد، سول آئيزد. بيڪد ڪا باپ بچون ڪو جانتi تو هئ نان يه ڪيا ڪرم ڪرتi هئ، ڪتنi سروس ڪرتi هئ؟ فلاڻي ڪي ڪرمنل آئيزد آپي تڪ گئي نهين هئ آپي ائسي گپت سماچار آتى هئ. آگي چل اور ڀي آئڪيوريت لکينگي. خد ڀي فيل ڪرينگي هم تو اتنا سميه جوڻ بولتي، گرتi آئي هئ. گيان پورا بُڌي ۾ بئنا نهين ٿا. يه ڪارڻ ٿا جو هماري اوستا نهين بنپي. باپ سين هم چپاتي ٿي. ائسي بهت چپاتي هئ. سرجن سين پانچ وڪارون ڪي بيماري چپاني نهين هئ، سچ بتانا چاهيئي هماري بُڌي اس طرف جاتي هئ، شو بابا طرف نهين جاتي. بتاتي نهين هئ تو وھ بيماري وردي ڪو پاتي رهتي هئ. اب باپ سمجھاتي هئ بچي، ديهي آيماني بنو، آپني ڪو آتما سمجھو. آتما ڀائي ڀائي هئ. تم ڪتنi سکي ٿي جب پوجيه ٿي. اب تم پوخاري دكى بن پري هو. تمڪو ڪيا هو گيا! سڀ ڪهتي هئ يه گرهست آشرم تو پرمپرا سين چلا آيا هئ. ڪيا رام سينا ڪو بچي نهين ٿي! ليڪن وھان وڪار سين بچي نهين هوتي. آڙي، وھ تو هئ هين سڀورڻ نروڪاري دنيا. وھان پرشتاچار سين پئداش نهين هوتي، وڪار نهين ٿا. وھان يه راوڻ راجيه هوتا هين نهين، وھ تو رام راجيه هئ. وھان راوڻ ڪھان سين آيا. منشور ڪي بُڌي بلڪل چت ڪاطي ۾ هئ. ڪس نين ڪي؟ مئن تمڪو ستوبردان بنايا ٿا، تمهارا بيزا پار ڪيئا ٿا ڦر تمڪو تموبردان ڪس نين بنايا؟ راوڻ نين. يه ڀي تم ڀول گئي هو. ڪهتي هئ يه تو پرمپرا سين چلا آتا هئ، آڙي، پرمپرا ڪب سين؟ ڪوئي حساب تو بتائو. ڪڻ ڀي سمجھنئي نهين. باپ سمجھاتي هئ تمڪو ڪتنا راجيه ڀائي ديكري گئي. تم پارتواسي بهت هين خوشي ۾ ٿي، اور ڪوئي ٿا هين نهين. ڪرشچن ڀي ڪهتي هئ پئرادائيز ٿا، چتر ڀي ديوتاون ڪي هئ، ان سين ڪوئي پراٽي

چیز تو هئ نهین. پُراٹی تی پُراٹی یہ لکشمی نارائٹ ہونگی یا انھوں کی گوئی وستو ہونگی۔ سپ سین پُراٹی تی پُراٹا ہئ شری گرشن. نئین سین نیان شری گرشن ٿا. پُراٹا کیون گھتی کیونک پاست ہو گیا نان. تم ھین گوری ٿی ڦر سانوری بنی. سانوری گرشن کو یہ دیک گر بڑا خوش ہوتی ہئ. جھولی ۾ یہ سانوری کو جھولائینگی. اُنکو کیا پتا ڪ گورا کب ٿا. گرشن کو ڪتنا پیار گرتی ہئ! راڈی نین کیا کیئا؟

بآپ کھتی ہئے تم یہاں ست کی سنگ ہے بئنی ہو، باہر کُسنگ ہے جانی سین ڈریوں جاتی ہو۔ مايا بڑی پربل ہئے، گچ کو گراہ ہپ کر لیتی ہئے۔ ائسی یہی ہئے آپیں پاگیں کیا گیں۔ تورا یہی آپنا آهنکار آنی سین اور ہین ستیاناش کر لیتی ہئے۔ بیحد کا باپ تو سمجھاتی رہینگی۔ اسپر ڈنک نہیں ہونا چاھیئی۔ بابا نین ائسی کیون کھا، ہماری عزت گئی! آڑی عزت تو راوٹ راجیہ ہے چٹ ہو ہین گئی ہئے۔ دیہے آپمان ہے آنی سین آپنا ہین نقصان کر دینگی۔ پد پرشت ہو پرینگا۔ کروڈ، لوپ یہی کرمنل آء ہئے۔ آنکون سین چیز دیکتی ہئے، تب تو لوپ ہوتا ہئے۔

بَابِ آكْرَ أَپِنَا بُغْيَچَا دِيْكْتِي هَمْ كَسْ كَسْ قَسْمَ كَيْ قَوْلَ هَمْ. يَهَانِ سِينِ جَاكِرْ قَرْ أُسْ بُغْيَچِي ھُرْ قَوْلُونَ كَوْ دِيْكْتِي هَمْ. شُو بَابَا كَوْ قَوْلَ پِيْ بِرُوبِرْ چَزْهَاتِي هَمْ. وَهَمْ تَوْ هَمْ نِرَاكَارْ، چَئْتَنْ قَوْلَ. تَمْ آپِيْ پِرْشَارْتَ كَرْ آئِسَا قَوْلَ بِنْتِي هَوْ. بَابَا كَهْتِي هَمْ مِيْنِي مِيْنِي بِچَقُونْ، جَوْ كُچِ بِيَتِنَا، أُسْكُو دِرَا مَا سِمْجَهُو. سِوْچُو نِهِيَنِ كِيْ كَتْنِي مِكْنَتْ كَرْتِي هَمْ، هُوتَا تَوْ كُچِ نِهِيَنْ، نِهِرْتَا نِهِيَنْ. آزِيْ، پِرْجَا پِيْ تَوْ چَاهِيَيِي نَانْ. ٿُورَا پِيْ سُنَا تَوْ وَهَمْ پِرْجَا هُوْ گَئِيْ. پِرْجَا تَوْ دِيرْ بِنْنِي هَمْ. گِيَانِ كِيْ وِنَاشِ كَوْ نِهِيَنْ پَا نَا هَمْ. اِيْكِ وَارْ سُنَا شُو بَابَا هَمْ، تَوْ پِيْ بِسْ، پِرْجَا ھُرْ آ جَائِيَنْگِيْ. آندر ھُرْ تِمْهِيَنْ يَهِ سِمْرَتِي آنيْ چَاهِيَيِي كِيْ هِمْ جِسْ رَاجِيَهُ ھُرْ ٿِيْ، وَهَمْ قَرْ سِينِ أَبْ پَاءِ رَهِيْ هَمْ. أُسْكِي لِيَئِيْ پُورَا پِرْشَارْتَ كَرْنَا چَاهِيَيِي. بِلَكِلْ آئِكِيُورِيَتْ سِرُوسْ چَلْ رَهِيْ هَمْ. آچَا!

مینی مینی سکیلڈی بچون پرت مات-پتا باپ دادا کا یاد پیار اور گدمارننگہ۔ روحانی باپ کی روحانی بچون کو نمستی۔

ڈارٹا کی لیئی مکیہ سار ۔

(1) شوالیہ ہر جانی کی لیئی ان وکارون کو نکالنا ہئ۔ اس وئشالیہ سین دل ہتاتی جانا ہئ۔ شودرون کی سنگ سین کنارا کر لینا ہئ۔

(2) جو کچھ بیتا اُسی دراما سماجھ کوئی یہ ویچار نهیں کرنا ہے۔ آہنگار ہی کیا نہیں آنا ہے۔ کہ سکیا ملنے پر قنک نہیں ہونا ہے۔

وردان - نِشچیم کی فائونڈیشن دواران سمپورٹنا تک پھونچنی والی نِشچیم بُدھی، نِشچنت یو نِشچیم اس برهمن جیون کی سمپننا کا فائونڈیشن ہے اور یہ فائونڈیشن مخبوط ہے تو سہج اور تیورگتی سین سمپورٹنا تک پھونچنا نِشچت ہے۔ جو یتارت نِشچیم بُدھی ہے وہ سدا نِشچنت رہتی ہے۔ یتارت نِشچیم ہے اپنی آخر سوروب کو جاننا، ماننا اور اُسی پرماٹ چلنا اور باپ جو ہے جئسا ہے، جس روپ پارٹ بجائے رہی ہے اُسی یتارت جاننا۔ اُسی نِشچیم بُدھی وجئی ہوتی ہے۔

سلوگن - آپنی سمیہ کو سکون کو، پراپتی کی اچا کو سرو کی پرت دان
کرنی والی ہین مہادانی ھئ۔